

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5822010256
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5822010256.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 8. júna 2023 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovvej prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/68/2022 z 28. októbra 2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Námestovo rozsudkom sp. zn. 6T/68/2022 zo dňa 28. októbra 2022 obžalovaného F. B. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo č.k. Pv 162/22 zo dňa 05.09.2022, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., § 139 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistených časoch najmenej od mesiaca august 2021 do 26.04.2022 opakovane žiadal od maloletej V., nar. XX.XX.XXXX, pod vyhrážkami, že maloletú V. znásilní a ak to niekomu povie, tak ju zabije, ak mu na vopred dohodnutom mieste v obci K. neodovzdá finančnú hotovosť vo výške 100,- Eur, kde mu následne maloletá V.. opakovane odovzdala v bližšie nezistených dňoch finančnú hotovosť po 100,- Eur, vo výške spolu najmenej 700,- Eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného proti výroku o vine. Zahlásené odvolanie zdôvodnil písomným podaním doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 14.12.2022, ktoré odôvodnil nasledovne:

Nestotožňuje sa s predmetným rozsudkom prvostupňového súdu, ako aj s dôvodmi uvedenými v jeho písomnom vyhotovení, ktorým bol obžalovaný F. B. oslobodený spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo v potrebnom rozsahu preukázané, že sa skutku dopustil obžalovaný tak, ako je to uvedené v obžalobe a svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Napadnutý rozsudok považuje za vydaný v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov uvedenou v ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa jeho názoru je obžalovaný usvedčovaný zo spáchania skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba, najmä výpoveďou poškodenej maloletej V., ktorá popísala konanie obžalovaného F. B., že jej písal, že ak mu neprinesie 100,- Eur, tak ju znásilní a tak mu ich priniesla. Stretávali sa za garážou pri škole, on jej vždy povedal čas, kedy a že presne koľko, bolo to okolo 18:00 - 19:00 hod. a že ak to dakomu povie, zabije ju, bála sa o tom niekomu povedať. Peniaze zobrala matke z peňaženky a tieto mu odovzdávala v bielych obálkach. Aj zo záverov znaleckého posudku podaného znalkyňou H.. L. G. okrem iného vyplýva, že poškodenej je schopná prežiť udalosti správne vnímať a zapamätať si ich po časovom odstupe. Je

schopná reprodukovať prežitý dej bez nadsadzovania alebo skresľovania prežitých udalostí. Nezobrazili sa u nej sklony k nepravdivému, alibistickému spracovaniu deja. Je schopná si pamätať informácie, s ktorými sa stretla a logické súvislosti. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní boli podľa názoru prokurátora vyhodnotené jednostranne, a to v prospech obžalovaného, kde takýto postup súdu mal za následok jeho nesprávny právny záver o tom, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. S poukazom na vyššie uvedené má za to, že v danom konaní bolo v celom rozsahu preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky stíhaného zločinu, a preto navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby v predmetnej veci rozhodol, a to tak, že uzná obžalovaného vinným zo spáchania skutku tak, ako sa mu to kladie za vinu v obžalobe a uloží mu primeraný trest.

Obžalovaný sa k dôvodom odvolania prokurátora písomne prostredníctvom obhajcu vyjadril, a to v podaní zo dňa 08.02.2023, v ktorom uviedol, že obhajoba je toho názoru, že napadnutý rozsudok nebol vydaný v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, práve naopak, táto zásada bola zachovaná a súd prvej inštancie správne aplikoval a zachoval aj ostatné základné zásady trestného konania. Aj vzhľadom na túto skutočnosť bol rozsudkom súdu prvého stupňa obžalovaný spod obžaloby oslobodený. Nemôže obstať tvrdenie prokuratúry, že by mal byť obžalovaný usvedčený zo spáchania skutku, pre ktorý bola podaná obžaloba, len na základe jedinej výpovede maloletej osoby. Táto osoba bola prichytená pri tom, ako svojim rodičom bez ich vedomia brala finančnú hotovosť, pričom svoju obranu založila na nedôvodnom a nepravdivom obvinení osoby obžalovaného. Neobstojí ani poukázanie na závery znaleckého posudku, ako to uvádza v odvolaní prokuratúra, pretože z týchto záverov nijako nevyplýva, že by sa mal obžalovaný akýmkoľvek spôsobom dopustiť spáchania skutku, pre ktorý je podaná obžaloba. To, že maloletá osoba je schopná prežiť udalosti správne vnímať a zapamätať si ich aj po určitom časovom odstupe, ešte neznamená, že táto osoba si nedokáže vymyslieť určitý dej, aby sa vyšla nepríjemnej situácii, do ktorej sa dostala vlastným nesprávnym a nezákonným konaním. So všetkými vykonanými dôkazmi sa súd správne a spravodlivo vysporiadal. Je správne, aby obžalovaný nebol odsúdený len na základe jedinej výpovede maloletej osoby, ktorá výpoveď bola výrazne ovplyvnená danou situáciou. Obhajoba na záver poukazuje na to, že Európsky súd pre ľudské práva sa jednoznačne a opakovane vyjadril, že nie je možné odsúdiť podozrivého zo spáchania trestného činu len na základe jedinej svedeckej výpovede, ktorá by nebola podporená ďalšími dôkazmi, či už inými svedeckými výpoveďami, vecnými dôkazmi a podobne. Vzhľadom na uvedené obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Verejné zasadnutie pred odvolacím súdom o odvolaní prokurátora bolo vykonané v prítomnosti obžalovaného, ktorý prostredníctvom obhajcu navrhol, aby krajský súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako správny, nakoľko ho považuje za zákonný a spravodlivý vo vzťahu k obžalovanému, voči ktorému usvedčujúco mala vypovedať len maloletá poškodená, ktorej výpoveď bola vykonanými dôkazmi spochybnená. Prítomný prokurátor na konanom verejnom zasadnutí zotrval na písomne podaných odvolacích námietkach a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ - prokurátor podal odvolanie. Krajský súd tiež preskúmal správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku rozsudku predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo podané oprávnenou osobou, proti výrokom rozsudku, proti ktorým je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, avšak odvolanie prokurátora bolo vyhodnotené ako nedôvodné.

Na podklade prokurátorom podaného odvolania, dôsledným oboznámením sa s obsahom spisového materiálu a dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu žalovaného trestného činu je napadnutý oslobodzujúci rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. K vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku okresný súd dospel po bezchybnom procesnom postupe. V tomto smere prokurátor neprodukoval žiadne odvolacie námietky a rovnako ohľadne uvedeného žiadne pochybenia

nezistil ani odvolací súd. Vo vzťahu k žalovanému skutku okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie a pred vyhlásením dokazovania za skončené, prokurátor, ako ani obžalovaný a obhajca nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Dôkazy k žalovanému skutku boli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Následne okresný súd správne postupoval a nepochybil ani vo fáze hodnotenia dôkazov a tieto hodnotil plne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., teda nielen samostatne, ale aj vo vzájomných súvislostiach, dôsledne zohľadňujúc tak okolnosti, ktoré svedčili v prospech obžalovaného F. B., ako aj okolnosti, ktoré svedčili v jeho neprospech. Okresný súd potom dospel k správne záveru zodpovedajúcemu stavu veci a zákonu, pokiaľ obžalovaného F. B. oslobodil spod obžaloby, z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., teda že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Rovnako odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd učinil zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Krajský súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, podľa ktorých obžalovaného F. B. spod obžaloby prokurátora oslobodil a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Pri existencii erudovaného, podrobne odôvodneného rozhodnutia okresného súdu, keď rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu, bolo by nadbytočným v rozhodnutí odvolacieho súdu opakovať dôvody uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd v rámci svojho rozhodnutia zameril na riešenie podstatných odvolacích námietok prokurátora.

Len sama skutočnosť, že prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktoré našli svoj odraz v oslobodzujúcom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd prvého stupňa dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že sa žalovaný skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, stal.

Pokiaľ prokurátor v rámci odvolania poukazuje na to, že podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním bolo v potrebnom rozsahu preukázané, že skutku sa dopustil obžalovaný konaním uvedeným v obžalobe voči maloletej osobe, kde považuje okrem výpovede maloletej za podstatný záver znaleckého posudku, podaného znalkyňou H.. L. G., z odvetvia psychológie o tom, že poškodená je schopná prežiť udalosti správne vnímať a zapamätať si ich aj po časovom odstupe, tu krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdom prvého stupňa na strane 8 a 9, s ktorým sa stotožňuje a na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. Je potrebné prisvedčiť aj obhajobe obžalovaného, že na usvedčenie zo spáchania trestného činu nepostačuje jediná výpoveď maloletej osoby, ktorá je zároveň vnútorne rozporná, ako na to správne v podrobnostiach poukazoval aj súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku. Krajský súd považuje za správny právny záver súdu prvého stupňa, že neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, a to kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a aplikoval zásadu „in dubio pro reo“, pretože nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný. V súvislosti s odvolacími námietkami prokurátora, krajský súd dáva do pozornosti zásadu kontradiktórnosti vedeného trestného konania, teda že obžalobu primárne zastupuje prokurátor a on vykonáva dôkazy smerujúce v neprospech obžalovaného a súd nemôže napomáhať prokurátorovi z usvedčenia obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti. Súd si za každých okolností musí zachovať svoje postavenie nestranného arbitra, ktorý vyplýva z dokumentu najvyššej právnej sily - Ústavy SR. Preto sa aj odvolací súd plne stotožňuje so záverom, že výrok o vine nemôže byť založený len na podozrení, dohadoch či domnienkach, ale konkrétnymi dôkazmi musí byť spoľahlivo a jednoznačne preukázaná vina obžalovaného.

Krajský súd uzatvára, že len sama skutočnosť, že sa prokurátor nestotožňuje s argumentáciou okresného súdu, ktorou zdôvodňuje vyhlásenie oslobodzujúceho rozsudku, nemôže byť dôvodom na iné ako napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Prokurátor v rámci zdôvodnenia odvolania neuviedol žiadne také argumenty, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu. Na tomto mieste tiež krajský súd znovu opakuje, že okresný súd vyhlásenie oslobodzujúceho rozsudku podrobne a erudovane zdôvodnil, jeho úvahy majú oporu v zákone, zistenom dôkaznom stave, ako aj ustálenej súdnej praxi, preto krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.